ANUL XI. No. 1216 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 14 Iulie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie : 325/34 —325/35.
Telefon provincie : 77/65.

Comentarii pe marginea unei quasi-victorii

Nimănui nu i-a scăpat — desigur — importanţa şi semnificaţia recentei performanţe a atletelor române în matchul de curând disputat la Budapesta. Şi suntem siguri chiar, că isprava reprezentantelor noastre a atras cel puţin pentru o clipă atenţia profanilor, cari trec deobiceiu cu vederea tot ceiace priveşte oropsitul şi impopularul nostru atletism.

Dacă însă ne oprim din nou pe marginea întâlnirii dela Budapesta, nu o facem cu intenţia de a sublinia odată mai mult valoarea morală a unei înfrângeri de extremă justeţe din partea unei naţiuni în care atletismul a atins culmi inabordabile nouă. Ar fi şi inutil, pentrucă sublinierile necesare le-a făcut cu competenţă şi talent, încă în numărul trecut, colegul nostru Camil Morţun.

Noi vom insista numai asupra unor mici devieri dela normal, pe care matchul dela Budapesta le-a scos cu prisosinţă la iveală şi vom încerca să tragem concluziile necesare.

Reprezentantele noastre la matchul femenin România-Ungaria au făcut deplasarea la Budapesta pe cheltuiala federaţiei române de atletism. Nici nu se putea concepe o deplasare în alte condiţiuni, pentru motivul că partidele internaţionale nu o fac decât sub egida forului conducător şi apoi pentru simplul motiv că atletele noastre n'au atâta prisosinţă încât să-şi permită călătorii sportive pe proprie socoteală. Aşa dar, deplasarea a fost subvenţionată de federaţia de atletism. Cu cât? Asta-i foarte interesant şi de aci se vor resfira inofensivele noastre comentarii. Pentru circa 10 persoane (atlete şi conducători) federaţia n'a sacrificat din buget decât 6000 lei. Notaţi: şase mii lei în cari se cuprind paşapoartele, călătoria Bucureşti-Budapesta dus şi întors, cheltueli de întreţinere şi alte mărunţişuri inerente unei deplasări în grup. Că nu au ajuns aceşti bani pentru atâta tineret dornic să afirme calităţile rasei noastre pe terenul Budapestei, e lesne de înţeles. Deplasarea trebuia totuşi făcută, şi, după cum se ştie, s'a făcut. Iar diferenţa de 9500 lei au suportat-o cei doi conducători, profesori tineri de educaţie fizică şi entuziaşti animatori ai atletismului românesc. Nu-i numim, pentrucă publicitatea unui gest atât de frumos i-ar jigni. Dar accentuăm că fără ofranda lor, suportată cu preţul cine ştie căror privaţiuni viitoare, matchul dela Budapesta n'ar fi putut avea loc.

Condiţiunile mizerabile în care s'au deplasat tinerele noastre reprezentante, nu atrag, însă nici un fel de incriminări federaţiei române de atletism, pentru bunul motiv că bugetul nu-i permitea să aloce matchului România — Ungaria, o sumă mai importantă. Şi asta datorită faptului, că organul care are a se îngriji de mişcarea atletică de pe tot cuprinsul Ţării Româneşti are la dispoziţie pe anul 1933 ridicola sumă de 40.000 lei. Din aceşti bani are de pus la cale toate manifestările atletice din România în decursul unui an întreg şi — dacă s'o putea — să păstreze ceva şi pentru la anul, când — cine ştie — este foarte posibil să nu i se pună la dispoziţie nici măcar atât.

Şi acum să ne fie permisă o întrebare: în cazuri ca acestea, când prestigiul sportiv al ţării este angajat într'o mare competiţie internaţională, nu este oare de datoria «Uniunii» să intervină şi să echilibreze din propria-i visterie balanţa dificitară a unei federaţii atât de oropsită ca cea de atletism? Şi mai ales să subvenţioneze o deplasare atât de importantă ca cea dela Budapesta.

Noi nu credem că mai există vre-o ţară în lume în care un for conducător al sporturilor să-şi poată permite luxul de a capitaliza nenumărate venituri, în timp ce organe în subordine se sbat din colţ în colţ pentru a-şi duce în cele mai mari lipsuri o mizeră existenţă. Nu credem şi nici nu putem fi convinşi, de contrariu.

Atletele reprezentând culorile noastre naţionale au răzbunat însă lipsa de deferenţă a mai marilor sportului românesc şi au realizat, pe socoteala lor şi acelor doi conducători inimoşi, cea mai frumoasă performanţă a atletismului românesc. Răzbunarea este însă platonică şi mult prea puţin... usturătoare pentru a impune pentru viitor, o cât de mică schimbare a mentalităţii oficiale. (Uniunea are dela o vreme caracter oficial, statuat prin lege, aşa că în parte se explică şi tratamentul pe care l-a aplicat atletismului românesc...).

*

Şi acum, câteva cuvinte despre încurajarea de care s'a bucurat flămânzita caravană românească, din partea plenipotenţiarului român la Budapesta. Ajunşi acolo, mandatarii sportului românesc au găsit că e bine şi — mai ales protocolar — să facă o vizită legaţiei României. La legaţie au fost primiţi de d. ministru Grigorcea într'un fel care i-a obligat să scurteze vizita la un simplu «bună ziua» şi «la revedere». Nu insistăm asupra unei primiri care a impresionat penibil pe însoţitorii maghiari ai reprezentantelor noastre.

Dar, constatăm că pentru întreaga atmosferă, decorul nu se putea armoniza mai bine.

L. ROŞIANU

„NE-AM REVANŞAT"

Escapada Sportului Studenţesc la Sofia, soldată cu două înfrângeri, a dat loc la tot felul de comentarii. Cele mai hazlii aparţin însă presei bulgare.

Şi cum presa este oglinda opiniei publice, să ne fie permis să spunem că vecinii noştri dela Sud sunt de compătimit.

Au angajat pe Sportul Studenţesc *din Bucureşti, nu s'au sfiit să lanseze echipa lui Mingel & Co., drept cea mai bună formaţie românească şi au realizat rezultatele pe cari le cunoaşteţi.*

In definitiv, dreptul la publicitate e liber. Adjectivele cari au însoţit în presă şi în afişaj numele Sportului Studenţesc, *nu ne supără. E vorba de ştiinţa de a lansa un match, în care bulgarii sunt foarte tari.*

Ceia ce a provocat intervenţia noastră este ceva mult mai caracteristic.

Şi anume:

Aducând pe Sportul Studenţesc, bulgarii au premeditat lovitura... gândindu-se că opinia lor publică, trăsnită de memorabilul 7—0, trebue desmorţită. Şi în acest scop au organizat faimoasa beţie cu apă chioară, care înseamnă victoriile asupra studenţilor bucureşteni.

Au format două echipe cu cei mai buni internaţionali ai lor şi au reuşit să învingă pe «reprezentanţii României». După ambele matchuri, Sofia a fost în delir, iar ziarele au mers până acolo încât afirmau: «ne-am luat revanşa». *Naivitate sau inconştienţă, nu ştim cum să-i calificăm pe vecinii noştri.*

Pentru noi, ţinuta bulgarilor nu este o surpriză. Am mai avut ocazia să-i surprindem în flagrant delict de autoînşelăciune.

Spre deosebire de ceilalţi confraţi, noi nu reproşăm nimic Sportului Studenţesc.

A plecat la Sofia şi a pierdut în faţa unui adversar superior. Sunt oare studenţii vinovaţi că înfrângerilor lor, au devenit glorii naţionale bulgare?

Apoi graniţele nu se pot închide nici unei echipe, după cum nu e cazul ca atunci când Diana din Bazargic joacă la Varna, sportul românesc să se considere angajat.

Dacă bulgarii o fac, e treaba lor şi pe ei îi compătimim astăzi.

I-am întreba totuşi dacă ştiu că în echipa care le-a servit acel 7—0 aiuritor au figurat Ţepeş, Mingel şi ceilalţi?

Dacă nu, cum şi-au luat revanşa?

A doua finală a campionatului naţional

Va învinge Ripensia şi la Cluj pe Universitatea?

Timişorenii vor prezenta o echipă modificată. Bindea va fi înlocuit cu Hrehus. Nici o modificare la Universitatea. Pentru a câştiga campionatul, clujenii au nevoe de o victorie la 3 goaluri diferenţă

ECHIPELE PROBABILE

RIPENSIA: Zombory; Hockşari, Bürger; Lakatoş, Cotormani, Deheleanu; Dobay, Rafinski, Ciolac, Schwartz, Hrehus

UNIVERSITATEA: Sârbu, Ploeşteanu, Sepi, Stanoeff, Surlaşiu; David, Ghilezan, Gain; Iancovici, Sfera; Sepci

Arbitru d. Teofil Moraru.

A doua finală pentru campionatul naţional va opune Duminecă, la Cluj, pe Ripensia şi Universitatea.

Am detailat Luni prima întâlnire dintre cei 2 finalişti. Am revenit Miercuri cu noui comentarii. Este, credem, definitiv fixată deci, greutatea cu care la Timişoara, Ripensia a reuşit să învingă pe Universitatea.

Clujenii au condus la început. Au fost egalaţi apoi. Au fost conduşi cu 2—1. Au egalat din nou (2—2). Iar au fost conduşi cu 3—2. Câte-va minute mai târziu cu 4—2. Au reuşit să reducă handicapul până la 4—3. Şi abia în minutul 40 al reprizei secunde li s'a definitivat înfrângerea, tabela de afişaj indicând un 5—3 care nu mai putea fi retuşat în ultimele cinci minute.

Toate acestea, la Timişoara.

La Cluj, în mijlocul spectatorilor săi, pe terenul său şi cu un alt moral decât acela de Dumineca trecută. Universitatea are deci toate şansele să-şi ia revanşa. Şi să încurce socotelile ripensiştilor, deocamdată campionii probabili pe anul 1933.

Pentru a-şi putea apropia titlul însă, Universitatea are nevoe de o victorie la cel puţin 3 puncte diferenţă. Goall-average-ul, în caz de egalitate de victorii, fiind acela care hotărăşte câştigătorul definitiv.

HREHUS

Vor reuşi clujenii acest tur de forţă? Vor găsi la Cluj resursele cari să le aducă nu numai o victorie asupra Ripensiei, dar o victorie cu scor?

Este greu de precizat.

Ceiace se poate prevede sigur însă, este că finala de Duminecă, cu atmosfera în care se dispută obişnuit o finală, va beneficia în plus de «simunul» pe care îl reprezintă de obiceiu galeria clujeană, de îndârjirea Universităţii de a-şi lua revanşa asupra Ripensiei, de hotărârea Ripensiei de a-şi apăra prima victorie...

De toate elementele necesare, adică, pentru montarea unui match, care din punct de vedere spectacular cel puţin, să satisfacă pretenţii oricât de ridicate.

Va învinge din nou Ripensia? Işi va lua Universitatea revanşa?...

BINDEA VA FI INLOCUIT CU HREHUS

La Timişoara, Ripensia a utilizat li-

(Continuarea în pag. 3-a)

REPORTAJ ESTIVAL

In timpul când racolajul este în floare...

Concurenţa dintre cluburi şi demisiile şantaj.—Târgul dela Timişoara

Suntem în luna racolajului, extraordinara endemie a footballului modern creiată de marea popularizare a sportului cu balonul rotund şi de o legislaţie sportivă extrem de complicată.

Iulie este luna racolajului efectiv, deşi demisiile, primele manifestări scrise ale jucătorilor ce vor să schimbe clubul, se produc în Iunie.

E drept însă că prima panică se înregistrează în momentul când demisia parvine vechii grupări.

Alarma se dă în acel moment, iar svonurile încep să circule cu cea mai mare intensitate.

Toate acestea ne fac să spunem că se acordă o exagerată importanţă demisiilor.

Ele sunt necesare în procedura de transferare, nu însă şi determinante, adică nu e suficient ca un jucător să demisioneze ca transferarea să se producă.

In reportajul de faţă, vom încerca să trecem în revistă câteva aspecte ale racolajului şi vom insista asupra câtorva cazuri caracteristice.

CONCURENŢA NELOAIALA ŞI DEMISII-ŞANTAJ

Se întreabă lumea cum se face că în primele zile ale lunei Iunie jucătorii—şi mai ales cei cari n'au nici un motiv să fie nemulţumiţi—demisionează, fără să fi manifestat un singur moment dorinţa de a schimba clubul.

Răspunsul este simplu. Demisia este urmarea unui conciliabul, corolarul unei oferte care se face jucătorului de către o altă grupare. Ori aceste oferte comportă promisiuni materiale, cari tentează.

Cunoaştem un jucător căruia i s'a oferit: 50.000 de lei la semnarea contractului, completa întreţinere, salariu lunar 3000 de lei de la club şi un serviciu cu alte 3000 de lei, plus un premiu de 500 de lei pentru fiecare victorie.

In posesia unei astfel de oferte, jucătorul demisionează în grabă.

Iată deci ce aduce numărul mare de demisii: concurenţa neloaială între grupări.

Cu toate ofertele primite, jucătorii rămân în vechea lor grupare. De ce?

Pentru că reuşesc să şantajeze clubul şi să obţină condiţii materiale mai favorabile.

O grupare bine cunoscută a fost nevoită să-şi mărească regia cu 100.000 lei anual, ca să se aranjeze cu jucătorii demisionaţi.

Iată deci rezultatul concurenţei neloiale dintre grupări.

Să luăm spre pildă câteva «nume mari», jucători demisionaţi, tentaţi de oferte, care s'au grăbit însă să revină, îndată ce au obţinut în gruparea lor o ameliorare de condiţii.

Surlaşiu a demişiont dela «U». A fost însă numit stagiar la o fermă de lângă Cluj şi a revenit asupra demisiei...

Dobai a rămas la Ripensia, Lakatoş la fel. Dela Gloria C. F. R. au demisionat 9 jucători. Vor reveni însă toţi, pentrucă fruntaşii grupării arădene «sunt oameni buni la suflet, conducători mărinimoşi». Cel puţin aşa susţine Albu. Şi să ştiţi, că Albu ştie ce spune.

TARGUL DE JUCATORI

Interesant este că tradiţia a făcut din Timişoara un fel de târg al jucătorilor.

Un târg care se «ţine» anual în lunile Iunie şi Iulie, iar în curând va deveni un fel de «manifestare oficioasă pentru transacţiile de jucători».

E drept că Timişoara este cea mai mare pepinieră a foot-ballului nostru.

Duminecă de exemplu când s'a disputat finala campionatului naţional, echipa clujană avea în formaţie nu mai puţin decât şapte timişoreni.

Nu numai de origină, ci pur şi simplu jucători formaţi în capitala Banatului.

Nu este echipă mare în ţară, în care să nu găsiţi unul sau mai mulţi timişoreni.

La C. A. O. Covaci; la Unirea Tricolor: Steinbach; la Crişana: Pülock şi Carlach; la Juventus: Vogl şi Palmer; la C. F. R.: Chiroiu şi Wetzer.

La Sibiu, ca la Baia Mare, la Braşov ca la Târgul Mureş. La Craiova ca la Cernăuţi, peste tot veţi găsi jucători formaţi la Timişoara.

In străinătate jucătorii români, cari se menţin în marile echipe sunt formaţi tot în această formidabilă pepinieră.

Şi acest admirabil izvor al footballului românesc e nesecat încă şi în prezent, agenţii racoleuri dau mereu asalturi Timişoarei.

AGENŢI CARI AU TRANSPORTAT LA PROBA 20 DE JUCATORI

Interesant este ca endemia racolajului, a favorizat înscăunarea anumitor moravuri.

Cine ştia înainte de racolaj, de agenţi achizitori şi mai ales de manevrele ne multe ori ilicite cari se uzează în asemenea împrejurări?

In Ardeal agenţii achizitori sunt figuri cunoscute. Lumea sportivă îi identifică fără dificultate.

Acum câteva zile unul din oficialii din Timişoara a reuşit să semnaleze pe doi agenţi: unul dela Baia Mare şi celălalt din Oradia.

Au tratat cu diverşi jucători iar cel din Baia Mare s'a întors în oraşul său cu 20 de angajaţi provizoriu, cari urmează a fi încercaţi...

Iată deci câteva aspecte ale racolajului şi ale moravurilor introduse în footballul românesc.

REP.

Cupa jubiliară a Moto Clubului Român

O cursă de viteză pe şosea

Anul acesta, Moto clubul român a împlinit 10 ani de laborioasă activitate. Spre a sărbători acest eveniment, destul de rar în ce priveşte grupările sportive dela noi, gruparea de sub conducerea d-lui Jilescu a hotărît să institue un trofeu jubiliar, destinat unei întreceri speciale.

Incă dela începutul anului, mai marii formaţiei motocicliste au proectat organizarea unei alergări de viteză care să corespundă solemnităţei jubileului.

Cursa se va alerga în ziua de 23 Iulie, pe distanţa Bucureşti—Târgovişte — Păduchiosul — Sinaia — Ploeşti — Bucureşti (265 km.), fiind deschisă tuturor categoriilor de motociclete, precum şi tuturor membrilor şi foştilor membri ai Moto Clubului Român.

Iniţiativa este bine venită, întrucât nimeni nu trebuie să uite că din 1930, nu s'a mai organizat în România nici-o alergare motociclistă de viteză pe şosea. Odată cu desfiinţarea «Circuitului Băneasa» au dispărut după program acest gen de curse, activitatea Moto Clubului reducându-se, în mod forţat, la întreceri de coastă, curse pe velodrom şi rallye-uri.

Disputa ce se va organiza cu prilejul jubileului, va constitui un eveniment de prima mărime, care face cinste iniţiatorilor.

Până în prezent şi-au înaintat adeziunile 7 concurenţi. Se speră că până în ziua de 20 crt., dată ce coincide cu închiderea înscrierilor, numărul aderenţilor să se mărească simţitor.

Cupa pusă în competiţiune este destinată celui mai bun timp al zilei.

O cupă challenge între amatorii din România şi Ungaria

Consfătuirea dela Cluj

Cu ocazia reuniunii amatoare de la Cluj, unde bucureştenii au învins pe amatorii asoc. KKASE cu 5—3, au avut loc câteva consfătuiri interesante privind propaganda şi dezvoltarea boxului amator în România precum şi intensificarea relaţiunilor între noi şi Ungaria.

PROECTUL CLUJAN

D. Emil Schuster, preşedintele regionalei FRB., Ardeal, cu ocazia unei consfătuiri care a avut loc la d-sa, consfătuire la care au luat parte d-nii Ion Săvescu şi un reprezentant al Federaţiei Ungare, a sugerat ideea creerii unei cupe challenge între echipele reprezentative ale amatorilor din România şi Ungaria.

Delegatul Federaţiei Ungare, a primit cu entuziasm propunerea, rămânând ca să aibă în această chestiune o întrevedere cu d. Kankovski preşedintele Federaţiei Ungare de box şi secretarul general al FIBA.

D-sa a declarat că imediat ce va sosi la Budapesta, va arăta comitetului federaţiei ungare însemnătatea acestei propuneri şi va opinia ca trofeul să fie donat de către federaţia ungară.

Apoi, dacă F. U. B. îşi va însuşi proectul ea va face demersuri oficiale pe lângă FRB.

CUM SE VOR DISPUTA INTALNIRILE

In principiu, s'au discuat şi chestiuni de amănunt.

Intâlnirile vor fi anuale: tur şi retur. Turul va fi în primăvară iar returul în toamna aceluiaş an. Echipele vor fi formate din câte 8 boxeuri la cele 8 categorii, 2 însoţitori şi un judecător român (respectiv ungur).

Cupa va fi challenge pe 4 ani.

Turul se va disputa în capitala ţării care va eşi la sorţi pentru primul an, iar returul într'un oraş de provincie din ţara vecină (s'a căzut de acord ca aceste oraşe să fie: Clujul pentru România şi Debreczin pentru Ungaria.

JUDECATOR STRAIN

S'a discutat deasemenea şi chestiunea judecătorului al treilea: ceilalţi doi fiind fiecare câte un naţional.

Cel de al treilea judecăor va fi sau un jugoslav sau un cehoslovac iar când matchurile se vor disputa la Budapesta, poate fi şi un austriac.

O DELEGAŢIE ROMANA LA BUDAPESTA

Dacă FRB-ul, după propunerea Federaţiei Ungare şi în special a d-lui Kankovski îşi va apropia proectul, atunci chestiunea va intra pe calea înfăptuirii.

Pentru punerea la punct a proectului vor face deplasarea la Budapesta d-nii I. Săvescu şi Emil Schuster.

Rep.

TURUL FRANŢEI

Leducq reeditează succesul din etapa 13-a. In etapa 14-a 41 de oameni sosesc la demaraj, şi Leducq cel mai rapid dintre toţi, învinge. Speicher (francez) îşi menţine tricoul

Etapa XIII-a

Leducq îşi începe seria zilelor bune şi după ce mai bine de o jumătate din tur stă în umbră, începe să «activeze».

Un grup însemnat de concurenţi se prezintă la sprint şi învinge Leducq, cel mai bun sprinter după Ch. Pelissier.

CLASAMENTUL ETAPEI

1) Leducq; 2) Louyet; 3) Les Greves; 4) Cornez; 5) Stoepel şi restul plutonului.

Etape XIV-a

Pe distanţa Marsilia—Perpignan (166 klm.) s'a disputat Miercuri, etapa 14-a.

Pe o căldură grozavă, urcând 40 de klm., concurenţii au făcut totuşi o cursă frumoasă.

Câteva mici tentative la începutul etapei n'au avut nici un rezultat. Iar celelalte, cari au urmat, au fost anemice, de scurtă durată, şi întreg lotul de 41 de oameni se refăcu imediat, pedalând nu tocmai repede.

Căldura a anulat orice intenţie, iar oamenii, înghiţeau kilometri, aşteptând liniştiţi sfârşitul acestei etape «caniculare».

Pe a doua jumătate a parcursului, Leducq sparge. Montează repede şi după câteva sprinturi prinde plutonul.

Intră în plasă şi se odihneşte.

Perpignan se apropie. «Dédé» se

(Continuare în pagina IV-a)